

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ D'ADHESIÓ DE L'ACM A LA DECLARACIÓ DE SOBIRANIA I DEL DRET A DECIDIR DEL POBLE DE CATALUNYA

El Ple del Parlament de Catalunya, en la sessió del dia 23 de gener de 2013, va aprovar la Declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya, amb el contingut següent:

“Preàmbul

El poble de Catalunya, al llarg de la seva història, ha manifestat democràticament la voluntat d'autogovernar-se, amb l'objectiu de millorar el progrés, el benestar i la igualtat d'oportunitats de tota la ciutadania, i per reforçar la cultura pròpia i la seva identitat col·lectiva.

L'autogovern de Catalunya es fonamenta també en els drets històrics del poble català, en les seves institucions seculares i en la tradició jurídica catalana. El parlamentarisme català té els seus fonaments en l'Edat Mitjana, amb les assemblees de Pau i Treva i de la Cort Comtal.

Al segle XIV es crea la Diputació del General o Generalitat, que va adquirint més autonomia fins actuar, durant els segles XVI i XVII, com a govern del Principat de Catalunya. La caiguda de Barcelona el 1714, arran de la Guerra de Successió, comportà que Felip V abolís amb el Decret de Nova Planta el dret públic català i les institucions d'autogovern.

Aquest itinerari històric ha estat compartit amb altres territoris, fet que ha configurat un espai comú lingüístic, cultural, social i econòmic, amb vocació de reforçar-lo i promoure'l des del reconeixement mutu.

Durant tot el segle XX la voluntat d'autogovernar-se de les catalanes i els catalans ha estat una constant. La creació de la Mancomunitat de Catalunya el 1914 suposà un primer pas en la recuperació de l'autogovern, que fou abolida per la dictadura de Primo de Rivera. Amb la proclamació de la Segona República espanyola es constituí un govern català el 1931 amb el nom de Generalitat de Catalunya, que es dotà d'un Estatut d'Autonomia.

La Generalitat fou de nou abolida el 1939 pel general Franco, que instaurà un règim dictatorial fins al 1975. La dictadura va comptar amb una resistència activa del poble i el Govern de Catalunya. Una de les fites de la lluita per la llibertat és la creació de l'Assemblea de Catalunya l'any 1971, prèvia a la recuperació de la Generalitat, amb caràcter provisional, amb el retorn el 1977 del seu president a l'exili. En la transició democràtica, i en el context del nou sistema autonomista definit per la Constitució espanyola de 1978, el poble de Catalunya aprovà mitjançant referèndum l'Estatut d'Autonomia de Catalunya el 1979, i celebrà les primeres eleccions al Parlament de Catalunya el 1980.

En els darrers anys, en la via de l'aprofundiment democràtic, una majoria de les forces polítiques i socials catalanes han impulsat mesures de transformació del marc polític i jurídic. La més recent, concretada en el procés de reforma de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya iniciat pel Parlament l'any 2005.

Les dificultats i negatives per part de les institucions de l'Estat Espanyol, entre les quals cal destacar la Sentència del Tribunal Constitucional 31/2010, comporten una negativa radical a l'evolució democràtica de les voluntats col·lectives del poble català dins de l'Estat Espanyol i crea les bases per una involució en l'autogovern, que avui s'expressa amb total claredat en els aspectes polítics, competencials, financers, socials, culturals i lingüístics.

De diverses formes, el poble de Catalunya ha expressat la voluntat de superar l'actual situació de bloqueig en el si de l'Estat Espanyol. Les manifestacions massives del 10 de juliol de 2010 sota el lema «Som una Nació, nosaltres decidim» i la de l'11 de setembre de 2012 sota el lema «Catalunya nou Estat d'Europa» són expressió del rebuig de la ciutadania envers la manca de respecte a les decisions del poble de Catalunya.

Amb data 27 de setembre de 2012, mitjançant la resolució 742/IX, el Parlament de Catalunya constatarà la necessitat que el poble de Catalunya pogués determinar lliurement i democràticament el seu futur col·lectiu mitjançant una consulta. Les darreres eleccions al Parlament de Catalunya del 25 de novembre de 2012 han expressat i confirmat aquesta voluntat de forma clara i inequívoca.

Per tal de portar a terme aquest procés, el Parlament de Catalunya, reunit en la primera sessió de la X legislatura, i en representació de la voluntat de la ciutadania de Catalunya expressada democràticament a les darreres eleccions, formula la següent:

Declaració de sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya

D'acord amb la voluntat majoritària expressada democràticament per part del poble de Catalunya, el Parlament de Catalunya acorda iniciar el procés per fer efectiu l'exercici del dret a decidir per tal que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya puguin decidir el seu futur polític col·lectiu, d'acord amb els principis següents:

- Sobirania. El poble de Catalunya té, per raons de legitimitat democràtica, caràcter de subjecte polític i jurídic sobirà.*
- Legitimitat democràtica. El procés de l'exercici del dret a decidir serà escrupolosament democràtic, garantint especialment la pluralitat d'opcions i el respecte a totes elles, a través de la deliberació i diàleg en el si de la societat catalana, amb l'objectiu que el pronunciament que en resulti sigui l'expressió majoritària de la voluntat popular, que en serà el garant fonamental del dret a decidir.*
- Transparència. Es facilitaran totes les eines necessàries perquè el conjunt de la població i la societat civil catalana tingui tota la informació i el coneixement precís per a l'exercici del dret a decidir i es promogui la seva participació en el procés.*
- Diàleg. Es dialogarà i es negociarà amb l'Estat espanyol, les institucions europees i el conjunt de la comunitat internacional.*

– *Cohesió social. Es garantirà la cohesió social i territorial del país i la voluntat expressada en múltiples ocasions per la societat catalana de mantenir Catalunya com un sol poble.*

– *Europeisme. Es defensaran i promouran els principis fundacionals de la Unió Europea, particularment els drets fonamentals dels ciutadans, la democràcia, el compromís amb l'estat del benestar, la solidaritat entre els diferents pobles d'Europa i l'aposta pel progrés econòmic, social i cultural.*

– *Legalitat. S'utilitzaran tots els marcs legals existents per fer efectiu l'enfortiment democràtic i l'exercici del dret a decidir.*

– *Paper principal del Parlament. El Parlament en tant que la institució que representa el poble de Catalunya té un paper principal en aquest procés i per tant s'hauran d'acordar i concretar els mecanismes i les dinàmiques de treball que garanteixin aquest principi.*

– *Participació. El Parlament de Catalunya i el Govern de la Generalitat han de fer partícips actius en tot aquest procés el món local, i el màxim de forces polítiques, agents econòmics i socials, i entitats culturals i cíviques del nostre país, i concretar els mecanismes que garanteixin aquest principi.*

El Parlament de Catalunya encoratja al conjunt de ciutadans i ciutadanes a ser actius i protagonistes d'aquest procés democràtic de l'exercici del dret a decidir del poble de Catalunya.”

En aquest moment històric, atès el compromís del municipalisme amb el dret a decidir del poble català, el Comitè Executiu de l'ACM proposa a l'Assemblea l'adopció dels acords següents:

Primer.- Donar ple suport a la Declaració de sobirania i el dret a decidir del poble de Catalunya, aprovada pel Parlament de Catalunya el 23 de gener de 2013.

Segon.- Fer arribar aquesta proposta de resolució al Parlament de Catalunya, al Govern de la Generalitat de Catalunya, al Congrés dels Diputats, al Govern Espanyol i al President del Parlament Europeu.

Tercer.- Adaptar aquesta proposta de resolució en format d'acord de ple, perquè sigui tramesa a tots els ens locals associats a l'Associació Catalana de Municipis, per si ho creuen escaient sotmetre'l a la seva aprovació.